

med Hensyn til Anvendelsen af disse Penge, saaledes at en klæffelig Sum blev opsparret, som enten forblev i Statskassen, eller som anvendtes saaledes, som det ærede Medlem har foreslaaet; thi det maae de Herrer være belavede paa, at ville de have Stutterivæsenet, maae de ud med ganske andre Summer end hidtil; dersom der skal komme Noget ud deraf, antager jeg, at det Mindste, man paa eengang kan bevilge, er 100,000 Rd. til Bygninger, til Indkjøb af fremmede Dyr af det ædle arabiske Blod, og ikke Klatterier paa 3, 4, 5000 Rd., som man hidtil har anvendt til at indkjøbe Hingste til Stamstutteriet, og som naturligviis ikke har kunnet føre til Andet, end at det Hele er Glendighed fra Begyndelse til Ende.

Indenrigsministeren: Jeg begjærede nærmest Ordet for at tilbagevise en saadan Ytring, som at Regjeringen skulde gjøre noget Forsøg paa at „pidfle“ Rigsdagen til at gjen-nemføre den Lov, hvorom der her er Tale, og skal henstille, om man finder et saadant Udtryk i og for sig tilbørligt ligeoverfor Regjeringen, og navnlig, om der har været den fjer-neste Brug derved ligeoverfor den Holdning, jeg har indtaget med Hensyn til denne Lov. Jeg har gjort opmærksom paa de aldeles nødvendige Conseqventer, der ville indtræde, dersom den ikke kommer igjennem, og for at faae den igjennem, har jeg viist den hyderste Smødekommen og Resignation i alle Punkter. Særligt skal jeg ikke opholde mig ved det sidste Foredrag, som ikke forekom mig at indeholde Andet end en ny Henvisning til anonymer Breve og deri indeholdte Vittigheder af den Art, hvormed det ærede Thing fra den sidste ærede Taler allerede har havt tilstrækkelig Leilighed til at gjøre sig bekendt. Jeg skal især gjentage den Bemærkning, at den allerhyderste Billie til at gaae sammen med det ærede Thing, og at det hyderste Driste fra Regjerings Side om at kunne støtte sig til Thinget og handle i Samklang dermed bliver overordentlig vanskeligt, dersom man, selv i de Tilfælde, hvor Regjeringen i alt væsentligt tiltræder, hvad Folkethinget har vedtaget, og bevirker det antaget i det andet Thing, ikke kan finde en Tilslutning herfra; naar man ikke

engang kan være sikker paa at være enig med det høie Thing i de Tilfælde, hvor man i alt væsentligt tiltræder dets Anskuelse og Driste, saad er det overordentlig vanskeligt at faae Lovarbejder fremmede. Jeg skal derfor henstille, om det Nødvendigste ikke vilde være at stemme imod de foreliggende Endringsforslag med Undtagelse af Forslaget under Nr. 15, naturligviis under den Forudsætning, at den anden tilsvarende Halvdeel af den deri udtrykte Tanke, der vil komme til Afstemning ved Forslaget under Nr. 39, bliver vedtagen, mod at jeg forpligter mig til ved tredie Behandling at komme med et Forslag om en Tidsbegrænsning, som efter min Mening i alt væsentligt vil ramme den samme Tanke, som er udtrykt i Forslaget under Nr. 5, stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Der er enkelte Smaatag, hvorimod jeg selvfølgelig ikke har Noget at erindre, f. Ex. Endringsforslaget under Nr. 4, hvorved jeg kun skal tilføie, at jeg troede, at eet Mars Heste eller Hestepilage skulle, ligesom de større, ældre Heste, være henvisste til de mindre Dyrskuer.

Distgaard: Jeg skal ikke inklade mig paa at imødegaae de meget stærke Bemærkninger, som vi hørte fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage), idet jeg troer og haaber, at de ikke vilde finde stor Gjenslang i denne Sal. Naar han dernæst fremsførte Noget, som skulde deles af de landoekonomiske Foreninger, da troer jeg ikke, at Foreningerne ville renoncere paa en Andeel i Præmierne, men hvad de vistnok kunne ønske, det er, at ikke Amtsrådene, men at de selv maae udnævne Dommerne ved Dyrskuerne, og det er denne Anskuelse, som er gjort gjældende af mig, idet jeg har stillet et Endringsforslag som sigter dertil. Naar der er blevet sagt, at de smaa Præmier ikke skulle have nogen Betydning, da kan jeg ikke være enig deraf; jeg troer, at saa smaa Præmier som paa 2 Rd. nærmest maae betragtes som Opmuntring for dem, der have unge Hingste, og jeg kan desuagtet virkelig forsikre, at der findes flere Exempler paa, at Bedkommende have sat megen Priis selv paa smaa Præmier, ikke for Præmiens Skyld, men for den Hæder,